

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות משפטיים - תרומה תשפ"ה • עלון מס' 158

השגחה שבועית

מה סוד ההצלחה שלו?

אני מכיר יהודי שיש לו הצלחות על טבעיות. איפה שהוא מניח את ידו הוא מצליח. הוא תלמיד חכם מופלג, הוא זכה גם בממון, גם בנחת מהילדים, גם בשידוכים. דבר מיוחד ונדיר. שנים רבות שאני מתפלל, מה הכח של היהודי הזה? איך הוא זכה בהצלחה כל כך נדירה? שבוע שעבר פגשתי ביהודי שגם הוא מכיר את התלמיד חכם הזה, והדברים שהוא אמר לי הביאו לכתיבת המאמר הזה.

היהודי סיפר לי את העבר של התלמיד חכם. אביו של הת"ח היה יהודי שהיה קשה מאד לכבד. אבא עם בעיות שונות, אבל היהודי הזה, עוד בהיותו צעיר זכה להשקפה הבהירה והנכונה, שהוא קיבל ניסיון כדי לעמוד בו. במקום שמציאות זו תחסל אותו, זה חישל אותו. הוא לקח על עצמו את מצוות כיבוד הורים באופן נפלא ביותר, וכיבד את אביו במסירות נפש ממש.

בעוד שילדים אחרים במשפחה התרחקו מהאבא, הוא התאמץ להעניק לו את הכבוד ולהיענות לרצונותיו ככל יכולתו. הוא עשה אפילו בדברים שמצד התורה אין חיוב לעשותם, אולם ליבו היה גדוש בהערכה לאב שהביא אותו לעולם, למרות כל הקשיים האישיים שלו. הוא הסכים אפילו להתבזות בקרבת האב, והעיקר לזכות במצווה הגדולה של כיבוד אב.

אמנם, איננו יודעים חשבונות שמים, ומי זה שיבוא ויאמר, זה בגלל זה, אולם עינינו רואות, שמכל משפחתו דווקא הוא זכה להצלחה גדולה בחיים, בלי שום השוואה לאחיו.

הרבי מקאמארנא (נתיב מצוותיך, ערך אמונה) אמר: צריך להאמין ולאחזב את חברו אף שעושה לו רעות ומבזה אותו, כי אין שום מקרה בעולם, שבלתי גזירת עליון אי אפשר ששום נברא יצער אותו אפילו צער קטן. ויתרפא נפשך יותר ממאה אלף תעניות וסיגופים.

לספוג בזיונות - זה דבר קשה. יש נסיונות שעשויים להיות קשים, ואפילו קשים מאד, ואפילו - מאד מאד, אבל לא לעולם נשארים במצב של נסיון. "קץ שם לחושך". סוף הכבוד לבוא, והטוב עומד להגיע. היום קשה, אבל לא שווה בשביל המחיר הטוב והנפלא שיגיע בעקבותיו, ויש מחיר שהוא לאחר זמן. לפעמים רואים את התוצאות אחרי שבוע, לפעמים אחרי שנה, ולפעמים אחרי ארבעים שנה.

תמיד טמון הטוב בתוך הקושי, ומי שמנצל את הנסיון כדי להתעלות - זכה לו לנצח נצחים.

שבת שלום ומבורך
פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

השתדלות - בהתאמה אישית

החלטות מעצבנות. דבר זה יצא לפועל רק "כי הוא אמר ויהי", ומאת השם היה זה המעשה, ורק לטובת בראויו!

כשחושבים מחשבות כאלה של אמונה, לא צריכים להתעמת עם הכעס ולהקטין אותו. הוא מתפוגג מאליו. וכי מה יש לכעוס על מעשי בורא כל עולמים, שכולם מכוונים לטובתו ולרווחתו?!

יש מצבים שבהם קשה להתגבר על הפרעות שונות, ועלולים להגיע לידי כעס. לכן, כאשר באים לעשות השתדלות צריכים לעשות את השיקול המתאים: אם העבודה במקום מסוים מביאה בקביעות לידי כעס, וכן כשחווים שם השפלה, מרידות, לחץ גבוה או הרס לנפש - סימן שזו לא ההשתדלות המתאימה.

ההשתדלות צריכה להתאים גם לאמונתו - לדרגת האמונה שלו. יש מי שהדרגה שלו באמונה היא גבוהה מאוד, והוא צריך רק השתדלות מועטת; ואילו חברו, הדרגה שלו באמונה היא כזאת, שהוא מוכרח לעסוק יותר בהשתדלות. אין זה מן החוכמה להתעצל בתירוף של אמונה, כאשר לא באמת עומדים בדרגה זו.

ולגבי עולמו, זהו העולם הבא שאדם מכין לו כאן בעולם הזה - עולם התורה שבו הוא חי: האם העבודה מתאימה לחוקי התורה? האם לא מגיעים שם לניסיונות בתחום של 'לא תתורו?' האם הכול כשר וישר, ללא מרמה וגזל? לפעמים נכנסים למקום עבודה מצוין, ורק במשך מתגלות כל מיני תקלות. מדי תקופה צריך לשים לב: האם ההשתדלות עודנה מתאימה ל'עולמו'?

זאת היא ההנחיה של רבינו: להתעסק בסיבות שנשלחו אלינו משמיים, ולדעת כי בכך אנחנו מקיימים את רצונו יתברך, ויש לנו שכר על כך. ההשתדלות והבטחון צועדים יחדיו, כי רק כך נוכל לשקול את המינון הנכון, עד כמה להשתדל. **ויבטח עם זה על אלוקיו שלא יעזבוהו ולא ירפהו.**

ויהי רצון שתשרינה ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו, אמן סלה.

מתוך שיעור 98 בשער הבטחון. לשמיעת השיעור הקישו 4 לאחור בחירת השפה, או בחיוגו ישיר 02-3011904.

בקשו רחמים מרובים עבור האברך ר' יצחק בן ב'שא {קלצקין} הי"ו
קו לחלוקת פרקי תהילים ולקבלות טובות:
077-4822963

העיסוק בהשתדלות לפרנסה הוא רצון השם יתברך. רבינו מדגיש בתחילת פרק ד', כי על האדם לעסוק בסיבות שהבורא מזמין לו, ואל ירפה מחזור עליהן, כשהן ראויות למידותיו ולגופו, ולאמונתו ולעולמו.

השתדלות שמתאימה לאחד, אינה מתאימה לחברו. יש בן אדם שמתאים לו לעלות לגגות של בניינים רבי קומות ולהתקין דודי שמש, ולאחיו, ואפילו לאחיו התאום, לא מתאים לעסוק בזה. אין לו כוחות הגוף הנדרשים לפעולה כזו. הוא גם לא מסתדר עם כלי עבודה כמו אחיו, ואכן ההשתדלות שלו שונה לחלוטין. הוא עוסק בכתיבת סת"ם עדינה. עבודה כזו, לא מתאים בשום אופן לאדם שחשובים לו הגיון וגם שיחה עם אנשים - לשמוע ולספר חדשות, מה נשמע בעולם... לאדם כזה, הרבה יותר מתאים להיות סוחר במוצרי סת"ם ולא הכותב בעצמו.

אלו דוגמאות שמראות לנו כי ההשתדלות הנכונה היא לעשות מה שמתאים לתכונות שלנו, הן מבחינה נפשית והן מבחינה גופנית. זוהי התאמה לגופו.

מהי התאמה למידותיו? לכל אחד יש חולשה וקושי כלשהם בעבודת המידות. ניקח לדוגמה את מידת הכעס: יש אנשים סבלניים, שמתמודדים יפה עם כל מיני סוגים של אנשים ושל מצבים, ויש שפחות.

כשילד קטן כועס שהתוכנית שלו לא יצאה לפועל, שהטיול התבטל או שהסוכרייה נפלה ויצאה מכלל שימוש, הוא בוכה ורוקע ברגליו, ואז, במצוקתו, אי אפשר לחנך אותו שאין לכעוס. אבל אדם בוגר - שכבר קרא ושנה והסתכל קצת בספרים הקדושים, ובפרט אם הוא זכה ללמוד את זוהר הקדוש בפרשת תצוה דף קפא, יודע כמה הכעס הוא חמור ואינו סבנה הוא לנשמה - קולט שמש מסוכן לכעוס, ושצריך להתרחק מהכעס עד לקצה האחרון.

בנושא הכעס יש הרבה ספרים ושלל עצות, איך להתגבר ולהקטין אותו. בין העצות הרבות יש עצה אחת שבוודאי תועיל, והיא החזיק באמונה. הבה נחשוב: למה בן אדם כועס? הוא כועס כי רצונו לא יצא לפועל, או כי להפך - נעשה דבר נגד רצונו. אם יעמיק לחשוב במחשבה של אמונה, הוא יבין כי המציאות שהוא נקלע אליה, האירוע שקללקל לו את התוכניות, לא נהיה מעצמו. הוא גם לא נהיה בגלל כל מיני אנשים, שהתערבו והחליטו

הצטרף גם אתה לרבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארג ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 00-330-3900-489 • מבלגיה 00-380-844-28 • מאוקראינה 380-947-100-633 • מארגנטינה 3988-4031 • מדרום אפריקה 87-551-8521

קו השגחה פרטית

אידיש. עברית. אנגלית.

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

הרואה

מכתב של שדן

לכבוד העורכים החשובים שיחי'

מדי פעם אתם מעלים את נושא השידוכים. גם עכשיו מתפרסם אצלכם איזה סיפור על בת ישראל עם נכות שמצפה לזיווגה. בעיקרון אני לא מספיק לקרוא את המגזין כי פשוט אין לי זמן, אבל יצא לי לשמוע על המגזין מכמה משפחות שאני נמצא איתן בקשר טלפוני תדיר. אלו משפחות שבהן בן או בת מתבגרים.

אני מוכרח לציין שההתמודדות של אנשים שעשו מינוי למגזין שונה לגמרי מאלו שלא. אני יודע למה זה כך, האם בגלל שהמגזין מכניס יותר אמונה ורוגע או מפני שאנשים שיש להם רמה יותר גבוהה, הם אלו שקונים את המגזין. איך שלא יהיה, אפשר לחלק את סגנון ההתמודדות לשניים. אלו שיש להם מגזין השגחה פרטית בבית ואלו שלא.

הראשונים הרבה יותר רגועים, יותר פנויים לשמוע, פחות מבוהלים, מעיינים בהצעות בצורה יותר מושכלת, מתוך אמונה שההצעה המתאימה ביותר תגיע לבסוף. אני בטוח שעם אמונה איתנה כזאת הם יראו את הישועה בקרוב.

תזכו למצוות ותמשיכו לחזק את כלל ישראל.

יוסף פ', ירושלים.

הייחודיות

מכתב של בחור

לכבוד העורכים של השגחה פרטית

ברצוני להודות מעומק ליבי על המגזין המושקע והמרתק שאתם עמלים להפיק. כבחור ישיבה שברוך ה' יושב ולומד בכל הסדרים אני זקוק גם למשהו יותר קליל, אבל לא מעוניין בסיפורים מומצאים או בפוליטיקה. אני קורא כל מיני עלונים שיש בהם דברי תורה, והם בהחלט מחזקים, אבל שום דבר לא דומה למגזין שלכם. זו חוברת שמלאה גם בדברי חיזוק שעושים טוב על הלב וגם בסיפורים מרתקים שממחישים ביותר את ההשגחה הפרטית ואהבת ה' אלינו. זה ממש נותן לי חיזוק לכל היום!

יישר כוח!

יעקב מאיר מ', בני ברק

חדש עלינו את החודש הזה לפרנסה ולכלכלה

יום העבודה שלי מתחיל בשעה מוקדמת בבוקר, זה אומר שאני צריך להתפלל מוקדם, במניין של ותיקים. בדרך כלל זה מסתדר עם שעות העבודה, אפילו בחורף, כאשר הנץ החמה מאוחר יותר.

כל זה, עד שמגיעה תפילת ראש חודש. מוסיפים הלל בנעימה, קריאת התורה ומוסף, וזה גולש לשעות העבודה. הפעם, כיוון שעשיתי חישוב שאתאחר מאוד, החלטתי לשנות מהרגיל, וביום הראשון של ראש חודש התפללתי במניין יותר מהיר. 'בלעת' את פסוקי דמרה, ובברכת המאורות הייתה התפילה דומה יותר לטיסה. חזרת השי"ץ הייתה המשך ישיר, והקצב של ההלל כבר התאים למהירות של חללית.

כאדם מן היישוב, התקשיתי מאוד להדביק את הקצב. אמרתי לעצמי, לא עוד! מחר, ביום השני של ראש חודש, אתפלל כמו שצריך, בקצב הרגיל. תהיה לי שהות להודות ולהלל על עוד חודש של חיים, ולבקש על חודש של טובה וברכה, אהבת תורה ויראת שמיים.

מה יהיה עם העבודה? לא נורא אם תרד שעה של עבודה מהמשכורת שלי. אמנם השכר השעתי גבוה יחסית, אבל שווה לי להתפלל בנחת לפני קוני, גם אם זה עולה לי כסף. התקשרתי למישהו שמתאים לתחום, וביקשתי ממנו שימלא את מקומי בתשלום.

תוך כדי שיחה, נשמעו 'יפים'. מישהו רוצה לדבר איתי, ונשמע שהוא מתעקש. סיימתי את השיחה עם הממלא מקום שהשגתי, לא לפני שהוא ענה לי 'בשמחה'. ואז, רגע אחרי שלחצתי על המקש האדום לסיום השיחה, צלצל הטלפון.

האדם ש'נדנד' לי על הקו, שאל אותי אם זה נכון שאני עוסק בתחום המסוים שבו אכן יש לי ניסיון רב. עניתי בחיוב, והוא שאל מיד: "תוכל לעשות לי עבודה?"

הוא פירט מה הוא צריך, וכך סיכמנו שאעשה לו את העבודה באופן פרטי, והוא ישלם לי בהתאם.

הסכום שהרווחתי מעבודה זו, היה פי אחד עשר מהסכום שהיה עליי לשלם לממלא המקום שלי בבוקר יום שני של ראש חודש.

ללמדני, כי מתפילה בנחת רק מרוויחים.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 191.)

מאה דולר פחות, אלף יותר

הוריי היקרים גרים באחת מארצות הגולה. במשך כל השנים הם התאמצו לפרנס אותנו ולתת לנו כל מה שהיינו צריכים. אבי שיחי' עבד כעצמאי. אמנם בכל פעם שהייתה לו עבודה הוא קיבל משכורת נאה, אבל, היה יכול לעבור חודש שבו לא קיבל בכלל עבודות, ולעומת זאת - לעיתים היה מצב של עומס רב בתוך תקופה קצרה. כיוון שכך, ההכנסות בביטנו לא היו מסודרות, ואמי שתחי' עשתה את ההשתדלות שלה כדי לספק את צרכינו גם בחודשים ריקים מעבודה.

אמא עבדה כמזכירה בישיבה שבה למדתי. היא קיבלה משכורת נמוכה. בכל חודש שהיה מחסור בכסף, היא לוותה כמאה דולרים מהגמ"ח של הישיבה, וכאשר אבי קיבל את משכורתו, מיד שילמה את החוב.

השלוחה לשמיעת הסיפורים

שהתפרסמו בעלון

6176* שלוחה 2 ואחר כך 9

מפיצים אמונה ומחיים נפשות

אני רוצה להודות לכם על העלון הנהדר שלכם. התוכן מצוין, ומוגש בצורה קלה ונעימה. בכל פעם שאני מקבל את העלון, אני קורא אותו מהתחלה ועד הסוף ומרגיש השראה גדולה. העלון מאוד מחזק אותי. במיוחד אני מחבב את המדור "לשונם הזהב", המביא מהספרים הקדושים ציטוטים בענייני אמונה ובטחון. תודה לכם, תמשיכו לעשות חיל!

מפיצים אמונה ורואים ישועות

בחורף האחרון סבלו בני משפחתי קשות ממחלות החורף. כמעט לא היה יום שבו אחד מבני הבית לא חש שלא בטוב: פעם שפעת, פעם הצטננות ופעם דלקת ריאות... החלטתי לתרום להפצת האמונה, לזכות בריאותם של כל הילדים. מאז תרומתי, לפני יותר מחודש, ברוך ה' כלנו בריאים ושלמים.

החינוך

מכתב של מורה

לכבוד השגחה פרטית

ברצוני להביע הערכה אמיתית ועמוקה לעבודת החינוך שאתם עושים. אני מורה בבית הספר, מחנכת בכיתה ה'. זהו גיל שבו הבנות כבר מתחילות ללמוד את העולם, ויש להן דעה על כל דבר. אני מוכרחה לומר שהמגזין פשוט מסייע באופן מדהים בעבודת החינוך. אפשר לראות על התגובות של הילדות למי יש בבית מגזין 'השגחה פרטית'.

זה ממש עובר כחוט השני בכל פעילות בבית הספר. איך מגיבה ילדה שתפסו לה את המקום? שנאבד לה היומן? ששכחו להודיע לה על מבחן? פתאום אני שומעת בנות אומרות 'גם זו לטובה', 'זה משמיימ', 'ה' אוהב אותי'.

אלו מטבעות לשון שנכנסו לשיח בזכות המגזין, וזה משפיע על כל ההתנהגות של הבת. יישר כוח, תמשיכו לעשות חיל במילוי תפקיד חשוב בחינוך הדור הצעיר.

ש"ה, מורה מהמרזכ

ההתחבות

מכתב של ילד

לכבוד המערכת החשובה של מגזין השגחה פרטית

אָפְּלָנוּ בַּחֲדָר הַיּוֹ רְגִילִים לְצֵאת הַחוּצָה בַּהֶפְסְקוֹת, אָבָל בַּחֲרָף אֵי אָפְשֵׁר לְצֵאת הַחוּצָה, גַּם כִּי קָר וְגַם כִּי הַשֶּׁטַח אֵינוֹ מְקֻרָה. חוּץ מִזֶּה, הַמְרַצְפוֹת בְּחָצֵר עֵקְמוֹת, כִּךָ שֶׁגַם כְּשֵׁלֵא יוֹרֵד גֶּשֶׁם נִשְׁאָרוֹת שְׁלֹלִיּוֹת לְהִרְבֵּה זְמַן, וְהִרְבֵּה יוֹדֵעַ שֶׁהַשְּׁלֹלִיּוֹת מְעַנְיֵנוֹת אוֹתָנוּ. יוֹתֵר מִדִּי וְיֵשׁ יְלָדִים שֶׁנִּכְנָסִים לְשֵׁם בְּלִי מְגַפִּים...

בְּגִלָּל זֶה הִרְבֵּה אָמַר לָנוּ שֶׁאֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהֵבִיא לְהֶפְסְקוֹת תַּעֲסוּקוֹת מֵהַבֵּית, כְּמוֹ קֶלְפִים וְכַדּוֹמָה. אֲנִי הֵבֵאתִי לְכַתֵּה שְׂלִי אֶת הַמְּגָזִין שֶׁל הַשְּׁגָחָה פְּרָטִית, וְכֻלָּם הִתְלַהְבוּ. יֵייתָם צְרִיכִים לְרְאוֹת אֵיךָ חֲמִשָּׁה יְלָדִים עוֹמְדִים צְפוּף צְפוּף לְיַד הַמְּגָזִין, וְכָל אֶחָד קוֹרֵא עִמּוֹד אַחַר. אַחַר כֵּךָ יֵלֵךְ אֶחָד נֶפֶל, וּבְמִקּוֹם לְבָכוֹת כְּמוֹ תְּמִיד (הוּא יֵלֵךְ בְּכֵן כֵּזֶה, שֶׁתְּמִיד בּוֹכָה מְכַל דְּרָב) הוּא אָמַר, "לֹא נוֹרָא, הַכֵּל מְשֻׁמִּים. זֶה בְּטַח כִּי ה' אוֹהֵב אוֹתִי".

אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁזֶה בְּגִלָּל מֵה שֶׁהוּא קָרָא בְּמְגָזִין עַל הַיְלָדִים שֶׁנִּשְׁאָבְדוּ בַּגְּנֵה, אוֹ אוֹלֵי בְּגִלָּל הַקּוֹמִיקָס עַל הַיְלָד שֶׁנִּשְׁאָר בְּאוֹטוֹ. בְּעֵצָם, יֵשׁ שֵׁם הִרְבֵּה סְפוּרִים שֶׁיְכוּלִים לְגַרֵם לְיֵלֵד לֹמֵר כֵּזֶה מְשֻׁפֵּט.

כָּל הַחֲבָרִים שְׂלִי כְּבָר מְחַפִּים שֶׁאֲבִיא אֶת הַמְּגָזִין שֶׁל הַחֲדָשׁ הַבָּא.

תּוֹדָה רַבָּה!

מוֹיֵשִׁי ל', חִפְּה

האחראי על הגמ"ח הקפיד תמיד שיביאו לו את הכסף לביתו, כדי שמיד כאשר פורעים את החוב, הוא יקרע את שטר ההלוואה. פעם אחת, סמוך מאוד לשעת הצהריים, פנתה אמי לאחראי על הגמ"ח וביקשה להחזיר לו מאה דולה. "צריך לבוא אליי הביתה כדי להחזיר לגמ"ח", הוא אמר.

אבל אמי בקשה שהפעם יותר על העיקרון הזה, כדי שלא תאחר להוציא את אחיי ואחיותיי הקטנים מהגנים ומבית הספר.

האחראי נעתר לבקשתה, והסכים לקחת את הכסף. זהו. אמי שילמה את החוב, וכך הלכה הביתה רגועה שהעניין מאחוריה.

עברו כמה שבועות, והנה אני רואה על לוח המודעות בשיבה מודעה, ובה רשום כי יש הלוואה שלא נפרעה לגמ"ח, והחיוב מתבקש לפנות במהרה למשרד. כדי שיהיה ברור במה מדובר, צורף למודעה תצלום של טופס הבקשה להלוואה, ועליו חתימת ידה של אמי.

התפלאתי מאוד. ידעתי שאמי מקפידה לשלם את חובותיה בהקדם האפשרי, אולם המודעה אמרה את שלה שחור על גבי לבן.

"אמא", סיפרתי לה, "את יודעת שעל לוח המודעות יש מודעה, שמבקשים שתבואי לשלם חוב?"

אמי נפגעה מאוד. קודם כול, היא הרי שילמה את הסכום במלואו; וחוץ מזה, איזו מין דרך היא זו, להזכיר חוב בצורת מודעה שנחשפת לעיני בחורי הישיבה?! היא התקשרה לאחראי על הגמ"ח, וזה נענה ואמר, "הו, סוף סוף החייבת מתקשרת".

"למה 'חייבת'?" ענתה אמי, "הרי שילמתי הכול. זה היה ביום שמיהרתי מאוד, ולקחת ממני את הכסף בישיבה ולא בבית". היא ניסתה להזכיר נשכחות, אבל האחראי לא נזכר. "השטר של החוב לא נקרע", הוא אמר, "ואין לך שום דרך להוכיח לי ששילמת". לבסוף, הייתה לו 'פשרה': "אני מציע שתשלמי מאה דולה. אם היית חייבת - זה תשלום החוב, ואם לא - זו תרומה לגמ"ח".

לאמי היה קשה מאוד עם השיחה הזו. עתה הבינה עד כמה חשוב העיקרון של האחראי - להביא את הכסף דווקא אליו הביתה, אבל אז הייתה זו שעת דחק, והוא הסכים לקחת את הכסף. היה מן הראוי שגם אם אינו זוכר מה שהיה, שיסמוך על ישרה ויאמין לה.

היו לה כל הסיבות להתווכח ולהיעלב, אבל אמי ויתרה, ובחרה לשלם שוב מאה דולה. זה לא בא לה בקלות. הוריי היו דחוקים כספית, ובקושי רב שילמו שוב את החוב שכבר הפך לזכות.

באותו חודש אירע מהפך: הציעו לאמי עבודה ממשלתית בתחום שעסקה בו, בשכר גבוה בהרבה ובתנאים מצוינים. מאז, שוב לא נזקקה להלוואות, ואף היה ביד הוריי די והותר כדי לשלוח אותנו ללמוד בישיבות בארץ ישראל ולחתן אותנו בכבוד. כיום, אחרי שיצאה לגמלאות, כבר חמש שנים היא ממשיכה לקבל משכורת, בלי לעבוד.

אמי אומרת לנו: אני מודה בכל ליבי לבורא עולם על הניסים הגדולים שחוויתי, ואני מאמינה שהכול קרה בזכות אותו מקרה מצער. אני מקווה שהסיפור יהווה השראה לאחרים, להבין כי לעיתים, ויתור על וזיכוח והימנעות ממריבה מביאים עימם שפע מיוחד משמיים.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 192.)

מפיצים אמונה לכל יהודי בכל העולם

זכו בשותפות קבועה "בישכונה שלמה"

זכו בשותפות קבועה "במוקד הפצה"

לעילוי נשמת הצדקת אילת בת ממנו וגאולה כחן מיילת שקיובה רבים מאחינו לאבינו שבנשמים לרפואת שרית בת מאיה יעקב אליעזר בן אסתר פרוםט לזווג הגון בקרוב

רחל בת נעמי לזווג הגון בקרוב אברהם בן נעמי זש"ק רות בת נעמי רפואה שלימה בקרוב משה בן אודליה גיטית החובות בנקל

לזכות אסתר בת יהודית לזווג הגון בקרוב

קח גם אתה שותפות קבועה בהפצת "ההשגחה פרטית" לכל יהודי בכל העולם

ותזכה גם אתה לראות את ההשגחה הפרטית בכל העניינים **התקשרו עכשיו** למוקד הישועות **02-6313-742** או בקו השגחה פרטית **02.30.11.300** | שלוחה 6

בעמדות נדרים פלוס | משלוח בדואר | העברה לבנק לאומי | טניף 902 | חשבון 57390056 | ע"ש השגחה פרטית | מ.ש.ל.ח. 5475 ירושלים | ת.ד.

חֲצִי מַחִיר

המגזין שיאיר לכם את הבית באור של רוגע ושלווה פנימית אמיתית ויעזור לכם פשוט לחיות טוב.

מגזין השגחה פרטית

גיליון מרהיב עין, גדוש בתוכן עשיר, הכולל מגוון רחב של מדורים מרתקים למבוגרים, נשים, וילדים, כתובים ביד אומן ובשפה קולחת ומקצועית:

- סיפורים נוגעים ומרגשים
- סיפורי צדיקים מזווית ייחודית
- מדורי ייעוץ, הגות והעמקה
- אתגרים וחידות נושאי פרסים
- פרקים בהיסטוריה במשקפיים אחרות
- ראיון אישי, פורץ גבולות
- סיפורים בהמשכים
- קומיקסים לילדים ועוד ועוד ...

2 מגזינים בחוברת אחת

ב 9 ש"ח בלבד
18 ל3 חודשים ראשונים

את ההזמנות הנא אסור לפסס

חייאו כאן

02.502.2.502

או בעמדות נדרים פלוס על שם 'מגזין השגחה פרטית'

תוך שלושה ימים

מספר ר' יענקל מאנגליה: לפעמים אני שומע יהודים מארץ ישראל שמדברים על תנאי החיים באנגליה, כאילו הם משופרים במיוחד: מקבלים שכירות מהממשלה, לא משלמים על כל מיני דברים שבארץ משלמים עליהם ביוקר... ונראה שמתקבלת תמונה, כאילו אנחנו לא צריכים להתמודד עם הנושא של הפרנסה.

אז הנה, אני גר באנגליה, אב למשפחה ברוכה כ"י, וברוך ה' כבר חיתנתי כמה מילדיי. הקב"ה נמצא כאן איתי, ומסתבר שהוא רוצה שאתפלל אליו בכל ליבי, שכן, גם כאן יש ויש ניסיונות. אני מגיד שיעור בישיבה, והמשכורת מקרטעת לה באופן שאי אפשר לסמוך עליה כלל. לפעמים מקבלים בסוף החודש שליש מהסכום, לפעמים פחות, יש חודשים שבהם בכלל לא משלמים, ויש חודשים שבהם פתאום בהפתעה מקבלים כמה אלפים. השיבוש הקבוע במשכורת, מוליך אותי בקביעות לתפילות הבוקעות מעומק הלב לקב"ה, הזן ומפרנס לכול.

מה שמחזיק אותי זה הלימוד בשער הבטחון, מתוך השיעורים של ר' דוד קלצקין שיחי. בכל פעם שמשוה נתקע - וזה קורה בכל פעם - אני מתחזק בידיעה שהכול לטובה, ושה' הוא כול יכול, והוא ישלח לי בדיוק מה שאצטרך, וברגע הנכון. ואכן, בכל פעם מחדש אני זוכה לסגור את החודש בניסי ניסים, ולראות עין בעין השגחה פרטית אישית.

לאחרונה נערמו עוד כמה קשיים בדרך להכנסות: הממשל התחיל לעשות בעיות ולעכב את הכספים שהוא אמור להעביר. פתאום הקצבה לא נכנסת, פתאום צריכים להגיש כל מיני טפסים שלא ידענו עליהם קודם לכן, ושאורך זמן להשיג אותם. הקצבאות מהמדינה מתעכבות, אבל בזמן הזה הכול מתקדם. הילדים דורשים אוכל ובגדים ומצרכים, כל יום מחדש, בלי להתחשב במצב החשבון. שבתות וימים טובים באים לקראתנו לשלום, ואני אנה אני בא?

יום אחד בתחילת אדר, בשבוע של פרשת ויקהל, ביקשה אשתי לצאת לקניות. הצטברו כבר כמה דברים דחופים שידענו שחייבים לקנות. אמרתי לה, "איך כסף בחשבון, אבל אני מרגיש שהישועה קרובה לבוא". זה היה לי ברור, כי התחושה שלי הייתה שבאו מים עד נפש, ומוכרח להיות שה' יעזור לי.

באותו יום יצאתי מבית הכנסת אחרי תפילת שחרית, ומולי הגיע ידיד שמתפלל במניין הבא. "הו, ר' יענקל", הוא פנה אליי בחביבות, "מזמן לא נפגשנו. בדיוק חשבתי עליך. יש אצלי חמשת אלפים פונט, וחשבתי שבוודאי תשמח אם אלווה לך אותם".

הנהנתי בראשי, ועל המקום הוא העביר לידי את הכסף בהלוואה. ראיתי בכך סימן של ישועה. קודם כול, הנה יש לי עם מה להכניס את הפורים ולהתכונן לחג הפסח הקרב ובא.

עברה תקופה קצרה, וקרוב משפחה יצר איתי קשה, בלי שום פעולה מצדי. "אני רוצה לעזור לך לקראת הפסח", הוא אמר, והכניס לי סכום יפה.

בחודשיים הבאים, פתאום שינתה הישיבה את סגנון התשלומים שלה, ובמקום לשלם שליש משכורת, היא הכניסה לי סכום מוגדל, מעבר למשכורת הרגילה. פתאום התברר גם שיש בבית סכום כסף שלא הבחנתי בו, וגם הממשל הואיל בטובו להעביר אלינו סכומים מסוימים.

כך יצא, שבתוך שלושה ימים היו בביתי יותר ממאה אלף פונט! זה היה סכום שעלה על כל החובות שהישיבה הייתה חייבת לי. הרווחה הגיעה. זה היה נראה כמו שבר ענן: בבת אחת ירד שפע עצום מן השמיים.

אבל, זה לא בא בקלות. זה היה אחרי הרבה תפילות, הרבה מחשבות של אמונה, הרבה שיעורים בשער הבטחון, והרבה התחזקות, שוב ושוב ושוב.

וכשהישועה הגיעה, ידעתי שקיבלתי מתנה מבורא עולם. מתנה לא נותנים סתם ככה לבן אדם. מתנה נותנים למי שרוצים לחזק איתו את הקשר, והקב"ה נתן לי מתנה כזאת, שאזכה להכיר במי שנתן לי אותה, ולהתקרב עוד יותר לבורא כל עולמים.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלושה החודשים המיוחדים לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 189.)

המהפך

מכתב של בעל עסק

לכבוד המערכת היקרה

אני בעל עסק. יש לי חנות של מוצרי חשמל קטנים כמו קומקומים, בוקסות, כל מיני מוצרים למטבח ולחימום ועוד כאלו. תמיד הייתי טרוד בענייני העסק במשך כל היום, וזה הפריע לי מאוד בזמן התפילות וקביעת עיתים לתורה. זה גם גזל לי מזמן האיכות עם המשפחה שלי, כי הייתי המון בטלפונים עם ספקים ומוכרים וקונים. הצלחתי להגיע לשיתופי פעולה עם מוסדות וגופים גדולים שירכשו אצלי מוצרים, וכל זה לקח ממני שעות ארוכות ביום.

כשהמגזין יצא לאור והילדים שלי ביקשו שנעשה מינוי, פרגנתי להם מכל הלב שייהנו, אבל לא חשבתי שזה יביא שינוי לחיים שלי. כשרציתי לראות ממה הם מתלהבים, עיינתי בחוברת ומצאתי את עצמי שקוע בה ומהנהן בראשי כי אכן, יש דברים בגו, הכותבים מעלים דברים של טעם.

אחרי כמה חודשים מתחילת המינוי, אמרו לי בבית שנראה שאני הרבה יותר רגוע. האם השתנה משהו בעסק? כשאני נמצא בבית הרבה יותר נעים איתי. אמרתי, שום דבר מיוחד לא קרה. פשוט הבנתי שאני לא חייב להחזיק את העסק כל העשרים וארבע שעות. יש בורא עולם שמחזיק אותי ואת העסק ואת כולם, ואני יכול ללמוד ולהתפלל וליהנות עם המשפחה בלי לדאוג כל כך הרבה.

בעצמי לא קלטתי איך התרחש המהפך הזה, עד שאחד הילדים אמר, "אבא, נכון שזה בגלל מגזין השגחה פרטית?" מה אומר לכם? הוא צדק. יישר כוח, תמשיכו לחזק אותנו באמונה. אתם פשוט מכניסים טעם לחיים.

רפאל ד', עפולה

רבע אחוז לצדקה

אחרי עשר שנים שבהן הייתה בבעלותנו דירה בצפון, מצאנו את הדירה שבה אנחנו רוצים לגור. דירה טובה במרכז, בשכונה מתאימה, עם כל המעלות, ברוך ה'. עכשיו הגיע הזמן לחפש קונה לדירה שבצפון. פניתי למתווכים, והודעתי להם שאני פתוח להצעות. ההודעה לא ריגשה איש, ואף אחד לא התעניין בדירה.

בשלב הזה פניתי למשרד תיווך, וסגרת איתו על בלעדיות למשך תקופה מסוימת. הוא קיבל כמובן תשלום על העבודה שהוא יעשה בשבילי, והוא מצידו הבטיח שיביא לי לקוחות. מן הסתם הוא השתדל ועשה כל שביכולתו, אבל תקופת הבלעדיות הסתיימה, וקונה אין. פניתי למתווך נוסף, שדרש גם הוא דמי תיווך על עצם ההתעסקות עם הדירה שלי, והבטיח לי לקוחות, אבל ההבטחות פרחו להן בטרם התממשו. הזמן הלך ואזל, בעוד חודשיים אני עובר דירה, ועדיין לא נמצא קונה.

בהשגחה פרטית מיוחדת הגיע לידיי עלון 'השגחה פרטית', ובו סיפור על אישה שהתקשתה בהשכרת הדירה שלה, והבטיחה לשלם את דמי התיווך למתווך הראשי, הוא הקבי"ה, ולתת את סכום השכירות של החודש הראשון לצדקה.

אמרתי, זה רעיון מצויני! מי יכול להיות מתווך יותר טוב מהבורא יתברך?! הבטחתי שאתן לצדקה רבע אחוז מערך הדירה, ובאותו רגע פשט בי רוגע. מאז יצרו איתי קשר כמה מתווכים והבטיחו להביא לי לקוחות, אבל אני אמרתי להם שהדירה עכשיו בבלעדיות, ואיני מתכוון להיעזר בהם, כי הרי אין עוזר ומושיע מבלעדי הקב"ה.

פרסמתי מודעה קטנה במקומון שמתפרסם במרכז, והנה, מיד יום למחרת התקשר אליי יהודי והתעניין בדירה שלי. הוא שאל שאלות, קיבל את הכתובת, וכבר היה בדרך לצפון. מי יראה לו את הדירה? איך הוא ידע איפה לדפוק? אולי אני צריך מתווך מהשטח שיהיה שם איתו? האגנות האלה דגדגו בי רק זמן קצר, כי מיד התעשתי ואמרתי: הרי החלטתי לסמוך על ה', אז עד הסוף.

הקונה הפוטנציאלי מצא את הדירה בקלות, והיא מצאה חן בעיניו. אבל אחרי יומיים הוא אמר לי שהוא מתלבט מאוד, כי הדירה לא רשומה על שמנו, וגם בקשר לגן - שהשכן טוען שהוא שלו.

ידעתי שהמוקש הזה יגיע. כמה טרטורים וכאבי ראש עברתי עם הנושא הזה. רק לפני חמש שנים נודע לי שיש בעיה ברישום של הדירה בטאבו. אנחנו שילמנו את מחיר הדירה בשלמותה, כולל הגג, אבל ברישומים הדירה כאילו לא עברה לרשותנו. ברור לי שנעשה לי עוול, אבל עד שמבררים מי צודק, צריך קודם כול לסדר את העניין, כדי שנוכל למכור את הדירה בבוא היום.

בשעתו שכרתי בשנים עשר אלף שקלים, עורך דין שיטפל בניירת ויסדיר את הרישום בטאבו, אלא שאז פרצה לה מגפת הקורונה. משרדים כמו מנהל המקרקעין ועוד כמה שרלוונטיים לעניין - נסגרו, לא הייתה הענות של פקידים, וכשכבר כן הצליחו להשיג מענה, ענה קול עיף ואמר שצריכים לשלוח טופס איקס ולקחת מהעירייה פרטים של מיקס, ועוד כמה קשקושים וחתימות וניירות שאין להם לא התחלה ולא סוף.

העורך דין, ששכרו שולם כבר, אמר שהעניין בטיפול, ומאז כבר עברו חמש שנים והעניין עדיין מטופל, ממש כאילו העורך דין יושב ומגדל את הרישום בטאבו, ומשקה אותו יום-יום...

עכשיו דפק לי הלב, כי הפעם, מי שאמר לקונה העתידי שהעניין של הרישום בטאבו נמצא בטיפול, ושאני מקווה שהוא יסודר בימים הקרובים - היה אני בעצמי. הוא מצידו, המשיך בהליכים משלו. נכנס לרבי שלו, הגיח לפניו את השאלה על הדירה עם הבעיות שלה, וקיבל ברכה לקניית הדירה.

אף על פי שהטאבו עדיין לא רשום, כבר יש לי קונה. זה היה נס.

ענה, משראיתי את חסדי ה' הגלויים, ואת התיווך המדהים שהקבי"ה סידר לי, כבר הבנתי מה צריך לעשות. הבטחתי לתת אלף ש"ח לצדקה, בשביל שהקבי"ה יסדר לי את הטאבו.

רק עכשיו, אחרי סחבת של חמש שנים, עלה בדעתי כי בעצם מי שאחראי לרישום בטאבו הוא העורך דין הראשון, שאצלו נחתם חוזה הקנייה של הדירה. פניתי אליו, הסברתי לו את העניין, והוא מצידו נכנס לעובי הקורה, ובסופו של דבר, למרות הקשיים הוא סידר זאת. מדהים איך רק עכשיו קלטתי שזו הייתה חובתו, כי גם הרעיון שעולה בראש הוא מאת ה', ורק ממנו.

העניין הסתדר במהירות, ולפני שבועיים הגיע הנסח המיוחד של הרישום של הדירה על שמנו!

עכשיו גם הקונה יכול להיות רגוע, ואני עומד ומודה לה' על נפלאותיו וחסדיו.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 190.)

2

שואב שוטף

דרימי החדש!

דגם H 14 PRO

1

נרטיס טיסה

לציון פועל הישועות

רבי שלמה מקארלין בלודמיר

או לציון רבינו החפץ חיים בראדין (לבחירה)

יש גם בוניםים!

הגרלות מיוחדות

למצטרפים החדשים

תקטיב. תבין.

מאות אלפים
מכל העולם,
כבר חיים
חיי שלווה ורוגע.

תתחבר גם אתה
לקו השגחה
פרטית
ותראה איך הרוגע
מחלחל בתוךך.

***6176**
או: 02-30-11-300

מרחבי העולם:
מארץ ישראל 02-30-11-300,
מארה"ב 151-86-130-140,
מאנגליה 0-330-3900-489,
מבלגיה 0-380-844-28,
מארגנטינה 398-840-31,
מדרום אפריקה 8755-18-521,
מאוקראינה 380-947-100-633

לשונם הזהב

השגחה פרטית בספרים הקדושים

ההולך על פי התורה, משנה את הגזר עליו

צריך להאמין שהתפילות והזכויות והצדקות ישנו הגזר עליו לפי מהלכות הכוכבים לטוב, גם ממוות לחיים, מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב, ובאו בסוגיא זו דברים יורו על זאת האמונה, ואמרו דרך כלל 'איך מזל לישראל', ורוצה בשם 'ישראל' הגדור בדרכי הדת, ואל תביט למאמר האומר 'יש מזל לישראל', שפעמים היו

קצת חכמים נבוכים בראותם העדר הסיודור באופני עונש וגמול בני אדם, כמאמר האומר 'חיי בני ומזוני, לאו בזכותא תליא מילתא, אלא במזלא תליא מילתא', וסופר במקומו שלא הביאו לומר כך, אלא מה שראה למי שהיה צדיק וחכם וחסיד, וראהו קשה יום ובלתי מצליח באלו העניינים. וכן אמר אחד מהם על אמרם 'דלת הנגעלת לא במהרה תיפתח, וכן כל שמריעין לו לא במהרה מיטיבין לו', אמר אחד מהם 'לעולם אין מיטיבין לו', וכבר סופר במקומו שלא הביאו לומר כך אלא מה שראה מקשי מזלו עם צדקו נפשו עד שנאמר עליו, ולא היא משום מילתא דנפשיה הוא דקאמר הכי, וכל זה הוראה שאינם אלא מאמרים נאמרים לפי מה שהיו רואים בעצמם או בזולתם מקשי יומם, עם דעתם, צדקתם ותומת יושרם, אבל המאמר הכללי שאין מזל לישראל, רצה לומר שאמונת הגמול והעונש יכריח הכול.

העונש יכריח הכול. (בית הבחירה לאמרי שבת קנו, ד"ה מפנות הדת)

נעדי בטחון

"לא תנחשו" - כגון אלו המנחשים בחולדה ובעופות,

יש לכם מאמר מחזק מהספרים הקדושים? שלחו אלינו. (עדיפות תינתן למאמרים הקשורים לפרשת השבוע או לעיני יומא) | במייל 023011300@gmail.com | פקס 02-6599189

פתו נפלה מפיו, צבי הפסיקו בדרך, ואמר: אות הוא כי לא יצליח דרכו, וסר מן הדרך בעבור זה, והדומה לעניינים האלה. שלא ילך לקראת נחשים, הן לעשות מעשה הן להימנע מן המעשה. "לא תעוננו" - לשון עונות ושעות, שאומר: יום פלוני יפה להתחיל מלאכה, שעה פלונית קשה לצאת, ואין לשמוע אל הוברי שמים. אבל יבטח לבך בה' אלוקי השמים

ואלוקי הארץ. על כן כתוב על העניין הזה (דברים יח): "תמים תהיה עם ה' אלוקיך", למדנו מזה כי המעוננים והקוסמים נעדרים בטחון, והעלילות הנשחתות ההם - מעשה ארץ כנען, שנאמר (שם יד): "כי הגויים ההם אשר אתה יורש אותם אל מעוננים ואל קוסמים ישמעו, ואתה לא כן נתן לך ה' אלוקיך".

(שערי תשובה לרבינו יונה פרק ג, פ"ה)

הבטחון בבורא

ר' חונה משתעי הדין עובדא סיפר את הסיפור הבא: חד גיור גר אחד הוא איסטרוולגוס היה חוזה בכוכבים, חד זמן פעם אחת אתא בעי מפיך רצה לצאת לדרכו, וראה בכוכבים שעששיו מסוכן לצאת. אמר בלשון שאלה: כדון נפקין וכי עכשיו אצא? לאחר מכן חזר בו ואמר: כלום אידבקת בהדא אומתא קדישתא לא למיפרש מן אילין מילייתא וכי לא לכך נדבקתי באומה קדושה זו, כדי להיפרד מדברים אלו? נפיקו על שמייה דבריין אצא לדרך ואסמוך על שם הבורא. יצא לדרכו, ובדרך התנפלה עליו חיה רעה, קריב למסכח והיה קרוב להיטרף על ידי החיה, יהב נתן לה חמרה את חמורו ואכלה את החמור, ובתוך כך הוא ברח מהמקום. מסיים ר' חונה: מאן גרם ליה דיפל מה גרם לו ליפול לידי סכנה? בגין דהרהר כיוון שהרהר וחשב להסתמך על מה שחזה בכוכבים ולא לצאת בשעה זו. מאן גרם ליה דאישתויב מה גרם לו להינצל מהחיה הרעה? בגין דאתרחץ על ברייה כיוון שבטח בבורא.

(ירושלמי מסכת שבת פ"ה ה"ט)

הבטח בה' לא יפחד, ויינצל

הבטוח בה' הוא כל כך חזק ברוחו, עד שאף במקום סכנה הוא לא יחת מהחיות הטורפות כלל, והוא רחיץ על הבורא, ויינצל מכל הסכנות והפגעים. וכל שכן שבנוגע לשאלות החיים, שלא ידאוג בהימצא אף במקום שלפי הנראה אי אפשר

לו להשיג שם מחייתו, ולא יחרד ויפחד בלבבו כלל, אלא יסמוך על בטחונו בה' שישגי מה שצריך לו, ולא ייפלא מה' דבר להטריפו, אף במקומות שנראה לו שאי אפשר להשיג טרף לביתו שם. ועומד על דעתו בביררות גדולה שה' יטריפו לפי הרגילו, עד שנחשב אצלו כאילו כבר מזומן ומוכן לפניו כל מה שצריך לו, ואינו מוותר כלל מהרגילו.

(מדרגת האדם, דרכי הבטחון)

נקודה מתוך שיעורו המופלא של

הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א

השליחות: לחיות באמונה

אפרים בפרשת תרומה מסביר: "כל עניין החתונה, ההכנות והצרכים, נועדו לשמח חתן וכלה. ישנם אנשים שתופסים את הטפל, באים רק לאכול ולשתות, ומשליכים את העיקר. כך גם העולם הזה: כולו כבי הילולא דמיא, וכל מה שברא הקב"ה בעולמו הוא לתכלית המכוון כדי לייחד חתן וכלה, שהוא יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה. אך ישנם אנשים שרוצים לאכול ולשתות וללכת אחר התענוגים, ומשליכים את העיקר".

אנו נמצאים בעולם הזה, העולם הגשמי, בו יש דברים רבים שעלינו לעשות: צריך לחיות, להתפרנס - אכן, אלו דברים מוכרחים, אך, גם בעת העיסוק בגשמיות עלינו לזכור את העיקר: "יכול מעשיך יהיו לשם שמים". בעת ההתעסקות בפרנסה, עלינו לזכור כי הגענו לכאן בשליחות מסוימת - שנחיה באמונה, וכך נוכל לפתוח את שערי כל ההשפעות הטובות.

שיעורי הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א נמסרים פעם בשבועיים באידיש ופעם בשבועיים בעברית, בשלושה 2 < 3 (לאחר בחירת השפה)

הארה פרטית

מתוך שיעורי המשפיעים ב'קו השגחה פרטית'

צילילי התזמורת ממלאים את האוויר; והמבט פורטים על הקלידים ויוצרים מנגינה מופלאה. מלצרים במדי פאר עוברים בין האורחים, מעניקים מנות עשירות. מאות חוגגים ממלאים את האולם.

על פניו, כל החוגגים נראים אותו הדבר: כולם שמחים, רוקדים, מוחאים כפיים ושרים. אך כשנתבונן מעט, נגלה שלא כולם שווים. אכן, כולם נראים אותו הדבר, אך אם נחדור ללבבות, נראה שלא כולם הגיעו במטרה משותפת להשתתף בשמחה הגדולה.

יש אורחים שהגיעו כדי לטעום מהאוכל המשובח, שהרי זו הזדמנות בעבורם לאכול מנת גורמה עשירה; יש חובבי תזמורת, שהגיעו להתענג על הצלילים הנפלאים; ויש גם אחרים שזוכרים את העיקר, והם הגיעו לכאן כדי לשמח את החתן והכלה, לשמוח יחד עימם ביום כלולותם.

חז"ל אומרים (עירובין נד): "עלמא כהילולא דמי" - העולם הזה דומה לחתונה. הדגל מחנה

תכלית העלון הוא, לקרוב את האדם לבורא עולם. חלילה שחוא יהיה זה שיפריע להתפולל ולשמוע קריאת התורה.